

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 436/2023-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca), zo sudkyne Jany Laššákovej a sudcu Petra Molnára v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátkou JUDr. Kristínou Mitrovou Polkovou, advokátska kancelária, Na priekope 174/13, Žilina, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 To 5/2023 z 26. apríla 2023 a konaniu, ktoré mu prechádzalo, takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou z 27. júla 2023 doručenou ústavnému súdu 31. júla 2023 domáha vyslovenia porušenia čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 6 ods. 1 a čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“), ako aj čl. 2 ods. 1 Protokolu č. 7 k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „protokol č. 7“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 3 To 5/2023 z 26. apríla 2023, ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo. Žiada ďalej, aby bolo uznesenie najvyššieho súdu zrušené a bolo mu prikázané vo veci znova konať a rozhodnúť. Domáha sa napokon náhrady trov právneho zastúpenia advokátkou do dvoch mesiacov od právoplatnosti nálezu.

2. Z ústavnej sťažnosti a pripojených listinných dôkazov vyplýva nasledovný skutkový stav veci:

3. Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok (ďalej len „špecializovaný súd“) sp. zn. 13 T 2/2021 z 3. marca 2021 bola podľa § 334 ods. 4 Trestného poriadku schválená dohoda o vine a treste uzatvorená 17. februára 2021 medzi prokurátorom a sťažovateľom v znení, podľa ktorého bol sťažovateľ uznaný za vinného z ôsmich čiastkových skutkov pokračovacieho zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 Trestného zákona, ako aj z jedného skutku zločinu prijímania úplatku podľa § 329 ods. 1 a 2 Trestného zákona, za čo mu bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 5 rokov spolu s probačným dohľadom na rovnakú dobu, ako aj s uložením obmedzenia spočívajúceho v zákaze stretávať sa s osobami majúcimi na neho negatívny vplyv, ktoré boli jeho spolupáchateľmi alebo účastníkmi

na trestnom čine (menovite s [REDACTED]). Bol mu uložený aj peňažný trest vo výške 150 000 eur s tým, že pre prípad úmyselného zmarenia výkonu tohto trestu mu bol uložený náhradný trest odňatia slobody vo výmere 3 rokov.

4. Proti rozsudku špecializovaného súdu podal sťažovateľ dovolanie datované 1. augusta 2022, a to z dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku (dovolanie možno podať, ak zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu, pozn.).

5. Uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 4 Tdo 66/2022 zo 7. februára 2023 bolo dovolanie sťažovateľa podľa § 382 písm. b) Trestného poriadku odmietnuté.

6. Proti rozsudku špecializovaného súdu sp. zn. 13 T 2/2021 z 3. marca 2021 podal sťažovateľ 17. februára 2023 odvolanie, ktoré odôvodnil podaniami zo 7. marca 2023 a z 15. marca 2023.

7. Uznesením najvyššieho súdu sp. zn. 3 To 5/2023 z 26. apríla 2023 bolo odvolanie sťažovateľa podľa § 316 ods. 1 Trestného poriadku zamietnuté.

8. Podľa názoru najvyššieho súdu vzhľadom na ustanovenie § 334 ods. 4 druhej vety Trestného poriadku odvolanie (ale ani dovolanie) nie je prípustné proti prvostupňovému rozsudku o schválení dohody o vine a treste, keďže tento rozsudok v zmysle § 334 ods. 5 Trestného poriadku nadobúda právoplatnosť vyhlásením.

9. Pre komplexnosť informácií poskytovaných ústavnému súdu sťažovateľ uvádza, že proti uzneseniu najvyššieho súdu sp. zn. 3 To 5/2023 z 26. apríla 2023 podal 12. júla 2023 dovolanie, ktorého odôvodnenie sa aktuálne pripravuje. Rovnopis dovolania z 12. júla 2023 adresovaného špecializovanému súdu predložil v prílohe. Vyplyva z neho, že podané dovolanie sa opiera o ustanovenia § 371 ods. 1 písm. c), e), i), k) a l) Trestného poriadku.

10. Sťažovateľ napokon konštatuje, že podľa jeho názoru ústavná sťažnosť neobsahuje dôvody na jej odmietnutie v zmysle § 56 ods. 2 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“).

II.

Argumentácia sťažovateľa

11. V odvolacom uznesení najvyššieho súdu absentuje akýkoľvek odborný rozbor sťažovateľom namietaných predpisov, ktoré mu vo vzťahu k možnosti podať odvolanie dávajú väčší rozsah práv ako ustanovenie § 334 ods. 4 Trestného poriadku. Ide najmä o čl. 2 ods. 1 protokolu č. 7, ktorý ako medzinárodná zmluva o ľudských právach má aplikačnú prednosť pred ustanovením § 334 ods. 4 Trestného poriadku. Znamená to zároveň aj nesúlad ustanovenia § 334 ods. 4 Trestného poriadku s medzinárodnou zmluvou o ľudských právach.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

12. Na prerokovanie ústavnej sťažnosti nie je daná právomoc ústavného súdu.

13. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika

ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

14. Podľa čl. 132 ods. 1 zákona o ústavnom súde ak o ochrane základných práv a slobôd sťažovateľa vo veci, ktorej sa ústavná sťažnosť týka, je príslušný rozhodovať iný súd, ústavný súd uznesením ústavnú sťažnosť odmietne pre nedostatok právomoci na jej prerokovanie.

15. Sťažovateľ na jednej strane informuje ústavný súd, že popri ústavnej sťažnosti podal proti odvolaciemu uzneseniu najvyššieho súdu (proti ktorému ústavná sťažnosť smeruje) 12. júla 2023 aj dovolanie [čo dokladá rovnopisom podania (pozri bod 9)], no zároveň na druhej strane konštatuje, že podľa jeho názoru ústavná sťažnosť neobsahuje dôvody na jej odmietnutie v zmysle § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde (pozri bod 10).

16. Podľa § 56 ods. 2 písm. a) zákona o ústavnom súde ústavný súd môže na predbežnom prerokovaní bez ústneho pojednávania uznesením odmietnuť návrh na začatie konania, na prerokovanie ktorého nemá právomoc.

17. Sťažovateľ si celkom evidentne protirečí, keď poukazuje na to, že podal dovolanie, no zároveň nevidí žiaden dôvod na odmietnutie ústavnej sťažnosti v zmysle § 56 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Pritom dovolaním na základe legitímnej argumentácie presadzuje možnosť podania odvolania proti prvostupňovému rozsudku schvaľujúcemu dohodu o vine a treste. Svoje práva podľa ústavy, dohovoru a protokolu č. 7 teda bráni v dovolacom konaní pred najvyšším súdom. Tým je v danom štádiu konania vylúčená právomoc ústavného súdu, a to vzhľadom na subsidiaritu jeho právomoci v zmysle čl. 127 ods. 1 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 20. septembra 2023

Euboš Szigeti
predseda senátu